

af, at man her i Landet havde haft en Kommission, som fuldkommen enedes og gjorde en enstemmig Indstilling, skulde blive, at der slet ikke blev noget ud af det altsammen.

Dette Ministerium kan ikke, medmindre de politiske Forhold noget ændres, optage en Kamppolitik paa Forfatnings-spørgsmaalet. Men Ministeriet deler fuldt ud de Tanker, som ere nedlagte i det Grundlovsændringsforslag, som er indbragt i dette høje Ting af det radikale Venstre, og det er Ministeriets Haab, at dette Forslag skal vinde stærk Tilslutning i dette Ting. Under Arbejdet paa dette og andre program-mæssige Forslag, som maatte blive udarbejdede og forelagte, haaber jeg, at de politiske Forhold skulle klares noget, at det skal lykkes at trække Linierne stærkere op, saa at den nuværende Forvirring og Opløsning maa vige for stærkere og mere udprægede Partiforhold. Dette ønske Vælgerne, og kommende Valg ville derfor bidrage dertil. Hvornaar vi komme til Valg, det kan Ministeriet i dette Øjeblik ikke sige, men det kan man sige, at i samme Øjeblik, der er et Flertal i dette Ting mod Ministeriet, vil det vise sig, at dette Ministerium er et rent og skært parlamentarisk Ministerium. Thi i samme Øjeblik vil Appellen til Vælgerne følge; det er hos Vælgerne, vi søge vor Styrke, dem tilkommer Magten i Landet, de skulle bestemme den politiske Retning af dets Styrelse, og i samme Øjeblik et Flertal i dette Ting bestrider dette Ministeriums Ret til at lede Landets Politik, i samme Øjeblik sker der Henvendelse til Vælgerne.“

Af de Udtalelser af mere almindelig politisk Art, som fremkom under denne første Behandling af Finanslovfor-slaget, er der Anledning til at anføre følgende:

P. T. Nielsen (F. Sp. 215): . . . „Maa jeg i den Forbindelse spørge den højtærede Konseilspræsident: hvordan ser han paa de kongevalgte Landstingsmænds Opløselighed? Mener han, at de kunne opløses, og vil han eventuelt benytte sin Ret til Opløsning af de kongevalgte?

Konseilspræsident Zahle (F. Sp. 684): „Den ærede Ordfører for Reformpartiet spurgte mig for det første, om de kongevalgte Landstingsmænd efter min Mening mistede deres Mandat, naar Landstinget blev opløst. Det forbavser mig noget, at det ærede Medlem kunde være i Tvivl om min Mening i saa Henseende. Jeg har baade i Skrift og i Tale mange Gange udtalt min Mening derom, og det er den, at selvfølgelig ophøre de kongevalgte Landstingsmænd med at være Landstingsmænd, naar Landstinget opløses, hvilket har til Konsekvens, at der ikke er Landstingsmænd, før vi igen have et Lands-ting. At sige, at de kongevalgte ere udnævnte paa Livstid og